

Udsættelse af Domsforhandlingen kan fremdeles ske paa Grund af Hindringer for Retten eller Forfald for Sagførere, Parter, Vidner, Syns- eller Skønsmænd, hvis personlige Møde er nødvendigt. Den, for hvem Forfald er indtraadt, skal snarest muligt anmelde det til Retten.

Beslutter Retten Udsættelse, har den desangaaende saa vidt muligt at meddele Parterne og de indkaldte Vidner eller Syns- og Skønsmænd Underretning forinden det oprindeligt berammede Retsmøde.

Naar Tiden for Domsforhandlingen er kommen, eller denne er begyndt, maa den ikke uden tvingende Nødvendighed uden for de i § 340 angivne Betingelser udsættes, og naar Retten finder det ubetænkeligt, kan da en blot delvis Udsættelse af Sagen finde Sted. I øvrigt træffer Retten de nødvendige Bestemmelser om Sagens Fortsættelse og kan, om fornødent, bestemme, at en allerede stedfunden Bevisførelse skal gentages.

§ 339.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser behandles før Realiteten og paakendes særskilt, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten.

Naar Formaliteten er indladt, ere alle de Indsigelser vedrørende Formaliteten indtil dette Tidspunkt, som kunne frafalde, udelukkede fra at komme i Betragtning.

Angaar Domsforhandlingen alene Formaliteten, skal Retten i Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, ved Formalitetskendelsens Afsigelse efter Omstændighederne fastsætte de for Skriftvekslingen i Realiteten nødvendige Frister eller beramme et Retsmøde til ny Domsforhandling. Udebliver Sagsøgte da uden at have svaret i Realiteten eller ved Domsforhandlingen, finde de i § 326 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 340.

Domsforhandlingen foregaar paa Grundlag af Skriftvekslingen og det Retsbogen tilførte. Naar en Part under Forhandlingen helt eller delvis frafalder Paastande, Benægtelser o. desl. eller gør Indrømmelser, er Modparten berettiget til at faa fornøden Tilførsel herom optaget i Retsbogen. Vil en Part fremsætte Paastande eller Anbringender, paa hvilke Modparten ikke er bleven forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, saafremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere ere meddelte. Tilstedes deres Fremsættelse, optages de i Retsbogen, og Forhandlingen bliver efter den deri interesserede Parts Begæring at udsætte ganske eller til Dels, for saa vidt det er nødvendigt til Varetagelse af hans Tarv.

Tilsvarende Regler gælde om Fremførelse af Beviser, om hvis Fremkomst Modparten ikke har erholdt saa betimelig Meddelelse, at han har kunnet forberede sig tilstrækkelig.

§ 341.

Ved Domsforhandlingen gives i Reglen Ordet først til Sagsøgeren, men Rettens Formand kan gøre Afvigelse herfra. Han bestemmer ligeledes, om Parternes Afhørelse skal finde Sted før eller efter Afhørelsen af Vidner, Syns- eller Skønsmænd.

Ved Realitetsforhandlingens Begyndelse skulle Parterne oplæse og fremlægge deres skriftlig affattede Paastande.